

Σήμερον λοιπὸν συγκροτεῖται ἡ σχολὴ αὕτη ἐξ 9 καθηγητῶν (ἐξ τακτικῶν καὶ τριῶν ἐκτάκτων) ἐξ 8 ὑφηγητῶν (ἀναπληρωσάντων τοὺς Βοηθούς) καὶ 14 διδασκάλων

Αἱ ἑδραὶ εἶναι αἱ ἐξῆς.

1. α.) Ἀραβικὴ. β.) ἱστορία τῆς Ἀραβικῆς φιλολογίας.

2. α.) Περσικὴ. β.) ἱστορία τῆς Περσικῆς φιλολογίας.

3. Τουρκοταταρικὴ. α.) Τουρκικὴ. β.) ἱστορία τῆς Τουρκικῆς φιλολογίας. γ.) Ταταρικὴ. δ.) ἱστορία τῆς Ταταρικῆς φιλολογίας.

4. Σινικὴ καὶ Μανσιουϊκὴ. α.) Σινικὴ β.) ἱστορία τῆς Σινικῆς φιλολογίας. γ.) Μανσιουϊκὴ. δ.) ἱστορία τῆς Μανσιουϊκῆς φιλολογίας.

5. Μογγολικὴ καὶ Καλμουικὴ. α.) Μογγολικὴ. β.) ἱστορία τῆς Μογγολικῆς φιλολογίας. γ.) Καλμουικὴ. δ. Βουριανικὴ.

6. Ἑβραϊκὴ Ἀραμαϊκὴ α.) Ἑβραϊκὴ. β.) ἱστορία τῆς Ἑβραϊκῆς φιλολογίας. γ.) Συριακὴ. δ.) Χαλδαϊκὴ.

7. Ἀρμενικὴ καὶ Γρυσινικὴ. α.) Ἀρμενικὴ. β.) ἱστορία τῆς Ἀρμενικῆς φιλολογίας. γ.) Γρυσινικὴ. δ.) ἱστορία τῆς Γρυσινικῆς φιλολογίας.

8. Σανσκριτικὴ καὶ Ζενδικὴ. α.) Σανσκριτικὴ. β.) ἱστορία τῆς σανσκριτικῆς φιλολογίας. γ.) Ζενδικὴ

9. ἱστορία τῆς Ἀνατολῆς. α.) ἱστορία τῶν Σημιτῶν. β.) ἱστορία τῆς βορειανατολικῆς Ἀσίας. γ.) ἱστορία τῶν Ἀσιατικῶν Ἀρίων.

Ἄνθρωποι ἔξοχοι κατέχουσι τινὰς τῶν ἐδρῶν τούτων καὶ ἄλλοι ἤττον γνωστοί, οἱ ὅποιοι ὅμως ὑπηρετοῦσι τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸν πολιτισμὸν ἄλλοι εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς ταπεινότερας θέσεις, ὡς καὶ ὁ διδάσκαλος προωρισμένος νὰ δεικνύῃ τὴν Ἀραβο-Τουρκικὴν καλλιγραφίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὅλως μερικὴν φύσιν τῆς σχολῆς αἱ θέσεις αὗται εἶναι ὠφέλιμοι καὶ σημαντικαί· ἄλλοι διδάσκουσι πρακτικῶς καὶ θεωρητικῶς, πολιτικὴν, ἐμπόριον, τέχνας καὶ ἐπιστήμας φιλοσοφικὰς καὶ γλωσσικὰς οὕτως μεταξὺ τῶν διδασκόντων εἶναι ἰθαγενεῖς τῶν μερῶν, ὧν διδάσκουσι τὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Καὶ ἐκτὸς τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν μαθημάτων τούτων ἀφθονοῦσιν ἐν Παιτρύπολει κώδικες καὶ βιβλία καὶ ἔντυπα, νομισματοσῆμα καὶ μνημεῖα διάφορα, τὰ ὅποια ἔχουσι σχέσεις ἀμέσους καὶ ἐμμέσους μετὰ τὴν Ἀσίαν, παρέχοντα βοηθήματα εἰς τε τοὺς διδάσκοντας καὶ τοὺς διδασκόμενους, τύχη ἣν δὲν εὕρισκει τις πάντοτε εἰς τὸν κόσμον.

Ἐπειτα οἱ καθηγηταὶ τῆς Ἀνατολικῆς σχολῆς δὲν καταγίνονται μόνον περὶ τὴν πρακτικὴν σκέψιν, ἀλλὰ κάμνουσι νὰ προβαίνει καὶ ἡ φιλολογικὴ καὶ γλωσσικὴ ἐπιστήμη καὶ ἡ ἀνατομικὴ παιδεία, καὶ τοῦτο τὸ ἀποδεικνύουσι πολλοὶ καὶ ὠφέλιμοι συγγραφαί, γραφεῖσαι διὰ τοῦ δεδοκιμασμένου καλὰμου των, τινὲς τῶν ὁποίων εἶναι εἰς γερμανικὴν εἰς Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ἀσιατικὰς γλώσσας γνωστὰς καὶ ἐπαινουμένους ὑπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, καὶ ἄλλας σχεδὸν μόνον ἐν Ῥωσσίᾳ ἄγνωστὰς, διότι εἶναι γεγραμμέναι εἰς Ῥωσσικὴν διάλεκτον ἢ εἰς Πολωνικὴν, αἵτινες ὀλίγον γινώσκονται ἐκτὸς τῆς Ῥωσσικῆς αὐτοκρατορίας. Εὐχῆς ὅμως ἔργον θὰ ᾔτο νὰ μεταφράζοντο καὶ εἰς γλῶσσαν μᾶλλον κοινὴν, πρᾶγμα ὅπερ ὀφείλει νὰ πράξῃ ἡ σοφὴ καὶ πρακτικὴ Γερμανία.

ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΗΡΗΚΕΥΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ.

Ἄετός. Ἐμβλημα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἄγγελος. Ἐμβλημα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Λέων. Ἐμβλημα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Βοῦς. Ἐμβλημα τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ.

Ναῦς. Ἐμβλημα τῆς Ἐκκλησίας.

Βωμὸς ἀρωμάτων. Σύμβολον τῆς προσευχῆς.

Πρόβατον. Σύντροφος τοῦ καλοῦ ποιμένος.

Τρόπις. Ἐμβλημα τῆς πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πίστεως.

Ῥόδον λευκόν. Ἐμβλημα τῆς ἀθωότητος.

Δέσμη κλημάτων. Ἐμβλημα τῆς ἐνώσεως. Εὐρίσκεται ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἀριανικῆς συμμάχιας.

Ἐλαία. Διὰ ταύτης ἐστεφάνωνον τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντας ἀθλητάς.

ΑΙΝΙΓΜΑ,

Διπλοῦν εἰς τὸ σκότος

Μονὸν εἰς τὸ φῶς

Στὸ στρώμα σου εἴμαι

Στὴν κλίνην ποσῶς.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐν τῷ φυλλαδίῳ νᾶ'. σελ. 84 στήλ. 2, στίχ. 42 ἀνάγνωθι Laennec. Σημειωθῆτω πρὸς τούτοις ὅτι τὸ ἐν σελ. 86 ἄρθρον ἐπιγραφόμενον »Εὐτυχία καὶ δυστυχία« ἐλήφθη ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ φιλοσόφου Κομφουκίου.